BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. gegužės 28 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Protesto procedūra – Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo AUREA BIOLABS paraiška – Ankstesnis žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas AUREA – Santykinis atsisakymo registruoti pagrindas – Galimybė supainioti – Prekių panašumas – Reglamento (ES) 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktas – Apeliacinės tarybos sprendimo klaidų ištaisymas – Reglamento 2017/1001 102 straipsnis“

Bylose T-724/18 ir T-184/19

Aurea Biolabs Pte Ltd, įsteigta Kočyje (Indija), atstovaujama QC B. Brandreth ir solisitoriaus L. Oommen,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą K. Kompari, H. O'Neill ir V. Ruzek,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Avizel SA, įsteigta Liuksemburge (Liuksemburgas), atstovaujama advokatų C. De Keersmaeker ir W.-J. Cosemans,

dėl byloje T-724/18 pareikšto ieškinio dėl 2018 m. rugsėjo 11 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 814/2018-2), susijusio su protesto procedūra tarp *Avizel* ir *Aurea Biolabs*, ir dėl byloje T-184/19 pareikšto ieškinio dėl 2019 m. sausio 29 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 814/2018-2 (CORR)), kuriuo ištaisomas 2018 m. rugsėjo 11 d. sprendimas,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni (pranešėjas), teisėjai R. Frendo ir J. Martín y Pérez de Nanclares,

posėdžio sekretorė A. Juhász-Tóth, administratorė,

susipažinęs su ieškiniais, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. gruodžio 7 d. (byla T-724/18) ir 2019 m. kovo 27 d. (byla T-184/19),

susipažinęs su atskiru dokumentu EUIPO pateiktu nepriimtinumu grindžiamu prieštaravimu, kurį byloje T-184/19 Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. gegužės 28 d.,

* Proceso kalba – anglų.

susipažinęs su rašytinėmis pastabomis dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, kurias Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. birželio 28 d.,

atsižvelgęs į 2019 m. liepos 11 d. nutartį byloje T-184/19 nagrinėti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą nagrinėjant bylą iš esmės,

susipažinęs su EUIPO atsiliepimais į ieškinį, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. kovo 18 d. (byla T-724/18) ir 2019 m. rugsėjo 24 d. (byla T-184/19),

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymais į ieškinį, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. kovo 14 d. (byla T-724/18) ir 2019 m. birželio 3 d. (byla T-184/19),

atsižvelgęs į pasikeitusią Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį,

atsižvelgęs į 2019 m. lapkričio 12 d. sprendimą sujungti bylas T-724/18 ir T-184/19, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis,

įvykus 2020 m. sausio 22 d. posėdžiui, kuriame šalys pateikė pastabas dėl galimo bylų T-724/18 ir T-184/19 sujungimo, kad būtų priimtas galutinis sprendimas,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2016 m. rugsėjo 19 d. ieškovė *Aurea Biolabs Pte Ltd*, remdamasi iš dalies pakeistu 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) (pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1)), pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

3 Prekės, kurioms buvo prašoma prekių ženklo registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 5 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „maisto papildai, dietiniai ir maisto papildai, maisto papildų gėrimai, maistinėmis medžiagomis praturtinti gėrimai dietinėms reikmėms, dietiniai ir mitybos papildai, būtent funkcinis maistas, naudojamas kaip dietiniai ir mitybos papildai, vitamininiai ir mineraliniai papildai“.

4 2017 m. sausio 30 d. įstojusi į bylą šalis *Avizel SA* pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnį (dabar – Reglamento 2017/1001 46 straipsnis) pareiškė protestą dėl prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms.

5 Protestas buvo grindžiamas ankstesniu žodiniu Europos Sąjungos prekių ženklu AUREA, kuris buvo įregistruotas 2015 m. kovo 12 d. numeriu 13493432.

6 Ankstesnis prekių ženklas buvo įregistruotas 3 ir 5 klasių prekėms, kurios pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:

– 3 klasė: „muilas, eteriniai aliejai, kosmetika, išskyrus kvepalus ir tualetinį vandenį, losjonai plaukams“,

– 5 klasė: „kremai (medicinos reikmėms), kūdikių kremai (medicinos reikmėms), kūno kremai medicinos reikmėms, rankų kremai medicinos reikmėms, veido kremai medicinos reikmėms, lūpų kremai medicinos reikmėms, kojų kremai medicinos reikmėms, gydomieji odos kremai, gydomieji odos apsaugos kremai, odos priežiūros kremai medicinos reikmėms“.

7 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar – Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktas) nurodytu pagrindu.

8 2018 m. kovo 6 d. Protestų skyrius patenkino protestą nurodydamas, kad egzistuoja galimybė supainioti, ir atmetė registracijos paraišką.

9 2018 m. gegužės 3 d. ieškovė, remdamasi Reglamento 2017/1001 66–71 straipsniais, pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

10 2018 m. rugsėjo 11 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO antroji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Konkrečiai kalbant, ji nusprendė, kad vertinant galimybę supainioti atitinkama teritorija yra Europos Sąjungos teritorija ir kad atitinkamą visuomenę kaip galutiniai vartotojai iš dalies sudaro medicinos specialistai ir iš dalies plačioji visuomenė, kurių pastabumo lygis didelis (ginčijamo sprendimo 17–24 punktai). Toliau Apeliacinė taryba nusprendė, kad prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimos 5 klasės prekės yra bent jau šiek tiek panašios, ir tuo remdamasi padarė išvadą, kad nebūtina vertinti, ar egzistuoja galimas registracijos paraiškoje nurodytų prekių ir ankstesniu prekių ženklu žymimų 3 klasės prekių panašumas (ginčijamo sprendimo 25–38 punktai). Dėl žymenų palyginimo Apeliacinė taryba konstatavo, kad vizualiai žymenys yra bent jau vidutiniškai panašūs, fonetiškai – bent jau vidutiniškai arba labai panašūs, o konceptualiai (kiek tai susiję su dalimi atitinkamos visuomenės) – šiek tiek panašūs (ginčijamo sprendimo 39–78 punktai). Visapusiškai vertindama galimybę supainioti ji, pirma, priminė, kad pagal jurisprudenciją, susijusią su šiam vertinimui svarbių veiksnių tarpusavio priklausomybe, jei nagrinėjamos prekės yra tapačios, žymenų skirtumo laipsnis turi būti didelis, kad būtų išvengta galimybės supainioti, ir, antra, nurodė, kad šioje byloje nagrinėjamos prekės buvo laikomos tapačiomis (ginčijamo sprendimo 80 punktas). Apeliacinė taryba užbaigė savo visapusišką vertinimą pritardama Protestų skyriaus pozicijai, kad šiuo atveju egzistuoja galimybė supainioti (ginčijamo sprendimo 92 punktas).

11 2019 m. sausio 29 d. sprendimu (toliau – sprendimas dėl klaidų ištaisymo) Antroji apeliacinė taryba, remdamasi „ESPŽĮR 53 taisykle“, ištaisė ginčijamą sprendimą ir panaikino jo 80 punktą.

Šalių reikalavimai

12 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– byloje T-724/18 panaikinti ginčijamą sprendimą, o byloje T-184/19 panaikinti sprendimą dėl klaidų ištaisymo,

– priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas bylose T-724/18 ir T-184/19, o byloje T-724/18 taip pat priteisti bylinėjimosi išlaidas iš įstojusios į bylą šalies.

13 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

– byloje T-724/18 atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– byloje T-184/19 atmesti ieškinį kaip nepriimtiną arba, nepatenkinus šio reikalavimo, kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas bylose T-724/18 ir T-184/19.

14 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinius bylose T-724/18 ir T-184/19,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas minėtose bylose.

Dėl teisės

15 Kadangi sprendimu dėl klaidų ištaisymo buvo panaikintas ginčijamo sprendimo punktas, kurio argumentai ginčijami ieškiniu byloje T-724/18, pirmiausia reikia išnagrinėti byloje T-184/19 ieškiniu ginčijamo sprendimo dėl klaidų ištaisymo teisėtumą.

Dėl ieškinio byloje T-184/19

16 Ieškinyje byloje T-184/19 ieškovė, grįsdama savo prašymą panaikinti sprendimą dėl klaidų ištaisymo, nurodo tris pagrindus. Pirma, sprendimas dėl klaidų ištaisymo grindžiamas klaidingu teisiniu pagrindu – „ESPŽĮR 53 taisykle“. Antra, nagrinėjama klaida negalėjo būti ištaisyta, atsižvelgiant į taikytinoje teisės nuostatoje, t. y. Reglamento 2017/1001 102 straipsnyje, nustatytas sąlygas. Trečia, Apeliacinė taryba pažeidė jos teisę būti išklausytai, nes nesuteikė galimybės pateikti pastabų nei dėl taikytinos nuostatos, nei dėl numatomo klaidų ištaisymo.

17 Iš tikrųjų galima konstatuoti, kad sprendimas dėl klaidų ištaisymo formaliai grindžiamas „ESPŽĮR 53 taisykle“ (sprendimo dėl klaidų ištaisymo 5 punktas). Kadangi 53 taisyklė įtvirtinta tik 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos regl**a**mente (EB) Nr. 2868/95, skirtame įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, 1995,, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 17 t., 1 sk., 189 p.), darytina išvada, kad, kaip atsiliepime į ieškinį pripažino EUIPO, sprendimas dėl klaidų ištaisymo grindžiamas Reglamento Nr. 2868/95 53 taisykle, net jei santrumpa „ESPŽĮR“ neatitinka pastarojo reglamento.

18 Kaip teisingai nurodo ieškovė, nuo 2017 m. spalio 1 d. Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklė nebegalioja. Nuo šios datos EUIPO sprendimų ištaisymas reglamentuojamas Reglamento 2017/1001 102 straipsniu.

19 Sprendimo klaidų ištaisymui taikytina nuostata, galiojusi to sprendimo priėmimo dieną (šiuo klausimu dėl sprendimo dėl panaikinimo žr. 2018 m. vasario 21 d. Sprendimo *Repower / EUIPO – repowermap.org (REPOWER)*, T-727/16, EU:T:2018:88, 19–29 punktus; taip pat pagal analogiją, kiek tai susiję su Bendrojo Teismo procedūros reglamente numatytu klaidų ištaisymu, žr. 2015 m. liepos 21 d. Nutartį *Tomana ir kt. / Taryba ir Komisija*, T-190/12 REC, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:572, 3 ir 4 punktus), t. y. šiuo atveju Reglamento 2017/1001 102 straipsnis, galiojęs sprendimo dėl klaidų ištaisymo priėmimo dieną, t. y. 2019 m. sausio 29 d. Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad nuostata, kuri yra akto teisinis pagrindas ir kurios pagrindu Sąjungos institucija priima tam tikrą teisės aktą, turi galioti priimant šį teisės aktą, o procedūros taisyklės paprastai laikomos taikytinomis jų įsigaliojimo metu (žr. 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta / Komisija*, C-352/09 P, EU:C:2011:191, 88 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

20 Dėl šios klaidos, kuria ieškovė pagrįstai remiasi nurodydama pirmąjį ieškinio pagrindą ir kurią atsiliepime į ieškinį pripažino EUIPO, vis dėlto negali būti panaikintas sprendimas dėl klaidų ištaisymo, jeigu nagrinėjamu atveju buvo įvykdytos Reglamento 2017/1001 102 straipsnyje nustatytos Apeliacinės tarybos sprendimų ištaisymo sąlygos. Iš tiesų pasirenkant teisinį pagrindą padaryta klaida gali lemti atitinkamo akto panaikinimą tik tuo atveju, kai ji gali turėti įtakos tokio akto turiniui (žr. 2011 m. spalio 18 d. Sprendimo *Reisenthel / VRDT – Dynamic Promotion (Dėžės ir krepšiai)*, T-53/10, EU:T:2011:601, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

21 Antruoju pagrindu ieškovė konkrečiai ginčija Reglamento 2017/1001 102 straipsnyje nustatytų EUIPO sprendimų ištaisymo sąlygų laikymąsi šioje byloje. Visų pirma ji tvirtina, kad ši nuostata netaikoma „akivaizdžioms klaidoms“, kuriomis remiantis šiuo atveju buvo priimtas sprendimas dėl klaidų ištaisymo (sprendimo dėl klaidų ištaisymo 5 ir 6 punktai), nes tokios klaidos nurodytos tik Reglamento 2017/1001 103 straipsnyje, kuriame reglamentuojamas EUIPO sprendimų panaikinimas.

22 Iš tikrųjų iš Reglamento 2017/1001 102 ir 103 straipsnių formuluočių matyti, kad tik 103 straipsnyje daroma nuoroda į „akivaizdžias klaidas“, o 102 straipsnyje nuo šiol minimi tik „akivaizdūs apsirikimai“.

23 Reglamento 2017/1001 102 straipsnio „Klaidų ir akivaizdžių apsirikimų ištaisymas“ 1 dalis suformuluota taip:

„1. [EUIPO] savo iniciatyva arba šalies prašymu ištaiso visas kalbos klaidas arba transkripcijos klaidas ir akivaizdžius apsirikimus savo sprendimuose arba jai priskirtinas technines klaidas, padarytas registruojant ES prekių ženklą arba skelbiant apie registraciją.“

24 Reglamento 2017/1001 103 straipsnio „Sprendimų panaikinimas“ 1 dalyje nustatyta:

„1. Jei [EUIPO] padarė įrašą registre arba priėmė sprendimą, kuriame yra akivaizdi klaida, priskirtina Tarnybai, ji užtikrina, kad įrašas būtų anuliuotas arba sprendimas būtų panaikintas. <…>“

25 Reikia patikslinti, kad anksčiau taikytose nuostatose, reglamentuojančiose EUIPO sprendimų ištaisymą ir panaikinimą, buvo atitinkamai nurodytos „akivaizdžios klaidos“ (Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklė) ir „akivaizdžios procedūrinės klaidos“ (Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnis) sąvokos.

26 Iš jurisprudencijos, kurioje buvo aiškinamos šios nuostatos, matyti, kad, atsižvelgiant į kompetentingos valdžios institucijos patvirtinto galutinio sprendimo rezoliucinės dalies privalomojo pobūdžio svarbą ir laikantis teisinio saugumo principo, taisyklė, kuria leidžiama išimties tvarka atlikti vėlesnius tokio sprendimo pataisymus jį ištaisant arba panaikinant, aiškintina siaurai, todėl taikytina tik akivaizdžioms klaidoms (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *dm-drogerie markt / VRDT – Distribuciones Mylar (dm)*, T-36/09, EU:T:2011:449, 73, 76 ir 78 punktus, tik dėl klaidų ištaisymų žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Gagliardi / VRDT – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU)*, T-392/04, nepaskelbtas Rink., EU:T:2006:400, 55 punktą).

27 Vis dėlto iš šio sprendimo 26 punkte nurodytos jurisprudencijos matyti, kad dėl klaidų ištaisymo ir panaikinimo procedūrų skirtumų skiriasi klaidų, dėl kurių gali būti ištaisytas arba panaikintas sprendimas, rūšys.

28 Iš tiesų klaidų ištaisymo procedūra nereiškia, kad pataisytas sprendimas panaikinamas, o ją taikant tiesiog ištaisomos jame padarytos klaidos. Panaikinimo procedūra reiškia, kad panaikinamas klaidingas sprendimas ir grįžtama į iki jo priėmimo buvusį EUIPO procedūros etapą, pačiame sprendime dėl panaikinimo neištaisant nustatytos klaidos.

29 Taigi klaidų ištaisymai apsiriboja akivaizdžiomis formaliomis klaidomis, kurios neturi įtakos priimto sprendimo apimčiai ir esmei, bet turi įtakos tik jo formai (2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *MANŪ MANU MANU*, T-392/04, nepaskelbtas Rink., EU:T:2006:400, 55 punktas). Tokiems atvejams priskirtinos klaidos, kurios yra tokios akivaizdžios, kad negalima įsivaizduoti kitokio teksto, kaip tik to, kuris būtų ištaisius klaidas (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *dm*, T-36/09, EU:T:2011:449, 73 ir 75 punktus), ir kuriomis nepateisinamas sprendimo, kuriame yra klaidų, paskelbimas negaliojančiu arba panaikinimas (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 15 d. Sprendimo *Ifemy's / VRDT – Dada & Co Kids (Dada & Co. kids)*, T-50/09, EU:T:2011:90, 32 punktą) ir šalių išklausymas.

30 Tačiau sprendimo dėl panaikinimo priėmimą pateisina klaidos, dėl kurių nagrinėjamo sprendimo rezoliucinės dalies negalima palikti galioti be naujos analizės, kurią vėliau atliks tą sprendimą priėmęs skyrius. Tokios klaidos yra klaidos, susijusios su procedūros išlaidų paskirstymu (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 1 d. Sprendimo *Okalux / VRDT – Messe Düsseldorf (OKATECH)*, T-419/07, EU:T:2009:238, 33 ir 40 punktus), su teise būti išklausytam (pagal analogiją šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 18 d. Sprendimo *Dėžės ir krepšiai*, T-53/10, EU:T:2011:601, 37–39 punktus) arba su pareiga motyvuoti (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 31 d. Sprendimo *Repower / EUIPO*, C-281/18 P, EU:C:2019:916, 34 punktą).

31 Šio sprendimo 29 ir 30 punktuose nurodytas klaidų ištaisymo ir sprendimo panaikinimo atvejų skirtumas, patikslintas remiantis anksčiau taikytomis nuostatomis suformuotoje jurisprudencijoje, nebuvo paneigtas pakeitus šioje byloje reikšmingose nuostatose vartojamas sąvokas.

32 Iš tiesų, kaip per teismo posėdį patvirtino EUIPO, skirtumas tarp klaidų, pateisinančių ištaisymą, ir klaidų, pateisinančių panaikinimą, buvo paliktas galioti, ir žodžių junginio „akivaizdžios klaidos“ pakeitimas „akivaizdžiais apsirikimais“ Reglamento 2017/1001 102 straipsnyje paaiškinamas būtent būtinybe skirti nuo klaidų, nurodytų Reglamento 2017/1001 103 straipsnyje, dabar vadinamų „akivaizdžiomis klaidomis“, o ne „akivaizdžiomis procedūrinėmis klaidomis“. Vis dėlto, kadangi dėl keliose kalbinėse Reglamento 2017/1001 102 straipsnio versijose vartojamų terminų (be kita ko, „oversights“ anglų kalba, „Versehen“ vokiečių kalba, „sviste“ italų kalba arba „equivocaciones“ ispanų kalba) „apsirikimai“ prilyginami „klaidoms“ platesne prasme, EUIPO turi būti laikoma galinčia ir toliau ištaisyti tam tikras klaidas pagal Reglamento 2017/1001 102 straipsnį, nesiremiant Reglamento 2017/1001 103 straipsnyje reglamentuojama panaikinimo procedūra. Dėl klaidų, kurios gali būti ištaisytos remiantis Reglamento 2017/1001 102 straipsniu, iš jurisprudencijos, kurioje buvo aiškinta ši nauja nuostata (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 24 d. Sprendimo *ZPC Flis / EUIPO – Aldi Einkauf (FLIS Happy Moreno choco)*, T-708/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:762, 38–41 punktus ir 2019 m. spalio 24 d. Sprendimo *ZPC Flis / EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)*, T-498/18, EU:T:2019:763, 37–40 punktus), matyti, kad klaidų ištaisymas negalimas tais atvejais, kai klaidos susijusios su priimto sprendimo esme, pavyzdžiui, esant klaidoms, susijusioms su prekių, kurioms taikomas prašomas įregistruoti prekių ženklas, sąrašu; dėl tokių klaidų galimybė supainioti turi būti įvertinta iš naujo.

33 Iš to matyti, kad sprendime nustatyta klaida gali būti ištaisyta taikant Reglamento 2017/1001 102 straipsnį, jei ji susijusi su nenuoseklumu, esančiu sprendime, kuris dėl kitų aspektų yra nuoseklus ir nedviprasmiškas, t. y. jeigu akivaizdžiai matyti, kad klaida padaryta dėl apsirikimo ar nepastebėjimo ir kad ji turi būti akivaizdžiai ištaisyta taip, kaip nurodyta, ir neįmanoma įsivaizduoti jokios kitos formuluotės nei ta, kuri nustatyta sprendime dėl klaidų ištaisymo.

34 Nagrinėjamu atveju klaidų ištaisymas reiškė vieno ginčijamo sprendimo punkto, t. y. 80 punkto, panaikinimą remiantis EUIPO nurodytu motyvu, kad jame yra akivaizdus netikslumas. Šiame punkte klaidingai priminta tai, ką Apeliacinė taryba nurodė ankstesnėje ginčijamo sprendimo dalyje. Akivaizdu, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 31–36 punktų, Apeliacinė taryba nusprendė, jog nagrinėjamos prekės yra tik panašios, taigi ginčijamo sprendimo 80 punkte esantis teiginys, jog šios prekės yra tapačios, yra akivaizdi neatidumo klaida.

35 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta (žr. šio sprendimo 32 ir 33 punktus), aplinkybė, kad nagrinėjamu atveju klaidų ištaisymą sudarė ne punkto, kurio nebuvo, įrašymas, o ginčijamo sprendimo punkto panaikinimas, savaime neleidžia daryti išvados, kad šis klaidų ištaisymas buvo atliktas pažeidžiant Reglamento 2017/1001 102 straipsnį.

36 Be to, pagrįsta manyti, kad nagrinėjamų prekių panašumo analizės, kurią atlikus konstatuotas bent jau nedidelis panašumas (ginčijamo sprendimo 6, 31, 36 ir 38 punktai), ir šių prekių tapatumo konstatavimu pagrįsto jų palyginimo rezultato priminimo (ginčijamo sprendimo 80 punktas), pateikto visapusiškai analizuojant galimybę supainioti, prieštaravimas galėjo būti išspręstas tik panaikinant šį priminimą, kaip ir buvo padaryta šiuo atveju.

37 Iš tikrųjų iš ginčijamo sprendimo panaikinto punkto paskutinio sakinio, ypač iš žodžių „buvo nuspręsta, kad ginčijamos prekės“, aiškiai matyti, kad minėtu punktu buvo siekiama priminti prieš tai atliktą lyginamąją analizę. Taigi, kiek tai susiję su ankstesnės analizės rezultatų priminimu, siekiant atlikti visapusišką galimybės supainioti vertinimą, atsižvelgiant į įvairius veiksnius, įskaitant prekių panašumą (2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Mast-Jägermeister / VRDT – Licorera Zacapaneca (VENADO su rėmu ir kt.)*, T-81/03, T-82/03 ir T-103/03, EU:T:2006:397, 74 punktas, pagal analogiją taip pat žr. 1998 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Canon*, C-39/97, EU:C:1998:442, 17 punktą), šis priminimas turėjo būtinai atitikti analizę, kuria buvo remiamasi, todėl jame turėjo būti nuoroda į nedidelį nagrinėjamų prekių panašumą, o ne jų tapatumą. Taigi akivaizdu, kad tokia klaida galėjo būti ištaisyta tik remiantis Apeliacinės tarybos faktiškai atlikta analize, kurioje padaryta išvada dėl prekių panašumo, ši klaida negalėjo būti ištaisyta tiek remiantis šia faktiškai atlikta analize, tiek konstatuojant minėtų prekių tapatumą (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *dm*, T-36/09, EU:T:2011:449, 75 punktą).

38 Šios klaidos akivaizdų pobūdį patvirtina ir aplinkybė, kad Apeliacinė taryba paskesniuose visapusiškos galimybės supainioti analizės punktuose netaikė jurisprudencijos dėl galimybės supainioti vertinimo prekių tapatumo atveju, kuri taip pat priminta ginčijamo sprendimo 80 punkte. Tai patvirtina ginčijamo sprendimo 91 punkte Apeliacinės tarybos padaryta nuoroda į prekių papildomumą, remiantis jos atliktu minėtų prekių panašumo vertinimu ginčijamo sprendimo 31–38 punktuose ir ypač minėto sprendimo 32 ir 33 punktuose.

39 Taigi akivaizdu, kad ginčijamo sprendimo 80 punktas turėjo būti išbrauktas, todėl tai gali būti laikoma klaidos ištaisymu, tinkamai atliktu pagal Reglamento 2017/1001 102 straipsnį.

40 Vadinasi, Apeliacinės tarybos negalima kaltinti tuo, kad prieš priimdama sprendimą dėl klaidų ištaisymo ji neišklausė ieškovės; šiuo neišklausymu ieškovė remiasi nurodydama trečiąjį ieškinio pagrindą. Iš tiesų, skirtingai nei Reglamento 2017/1001 103 straipsnyje dėl panaikinimo procedūros, kuriame numatyta, kad šalys išklausomos prieš priimant sprendimą dėl panaikinimo, to paties reglamento 102 straipsnyje nereikalaujama, kad procedūros Apeliacinėje taryboje šalys būtų išklausytos prieš klaidų ištaisymą. Be to, atsižvelgiant į šias specialias Reglamento 2017/1001 nuostatas, kuriose numatyti atvejai, kai šalys turi būti išklausytos, šioje byloje netaikomas šio reglamento 94 straipsnio

1 dalies antras sakinys, kuriuo Europos Sąjungos prekių ženklų teisėje įtvirtintas bendrasis teisės į gynybą principas. Tuo labiau pagrįstai padarytu klaidų ištaisymu šioje byloje nebuvo pakeista ginčijamo sprendimo esmė (žr. šio sprendimo 29 ir 32 punktus), taigi ieškovė neturėjo būti iš anksto išklausyta.

41 Dėl tos pačios priežasties, kad nėra poveikio ginčijamo sprendimo esmei, taip pat reikia atmesti teiginį, kad nebuvo užtikrintas teisingumas, nes buvo pakeistas ginčijamo sprendimo turinys, nors dėl jo buvo pareikštas ieškinys.

42 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad nėra aplinkybių, kurios leistų manyti, jog sprendimo dėl klaidų ištaisymo turiniui galėjo turėti įtakos klaidinga nuoroda į „ESPŽĮR 53 taisyklę“, o ne į Reglamento 2017/1001 102 straipsnį. Tokiomis aplinkybėmis minėto sprendimo panaikinimas dėl šios klaidos būtų visiškai neveiksmingas, nes Apeliacinės tarybos sprendimas, kurį ji priimtų po panaikinimo, būtų priimtas tokiomis pačiomis sąlygomis ir būtų pagrįstas tais pačiais įrodymais kaip ir panaikintasis sprendimas.

43 Vadinasi, reikia daryti išvadą, kad Apeliacinės tarybos klaida, padaryta nurodant taikytiną teisinį pagrindą, nepateisina sprendimo dėl klaidų ištaisymo panaikinimo. Taigi byloje T-184/19 pareikštas ieškinys turi būti atmestas kaip nepagrįstas, nesant reikalo priimti sprendimo dėl EUIPO pateikto šio ieškinio nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo.

Dėl ieškinio byloje T-724/18

44 Ieškinyje, pareikštame byloje T-724/18, ieškovė, grįsdama savo prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą, nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

45 Kadangi buvo atmesti reikalavimai dėl sprendimo dėl klaidų ištaisymo panaikinimo (žr. šio sprendimo 43 punktą), reikia išnagrinėti ištaisyto ginčijamo sprendimo teisėtumą. Taigi bet kuriuo atveju reikia atmesti argumentą, kuriuo grindžiamas vienintelis pagrindas dėl ginčijamo sprendimo 80 punkto, panaikinto sprendimu dėl klaidų ištaisymo, nesant reikalo nagrinėti jo pagrįstumo.

46 Pagal Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktą, ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas, jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas. Be to, pagal Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktį ankstesniais prekių ženklais laikomi Europos Sąjungos prekių ženklai, kurių registracijos paraiškos padavimo data yra ankstesnė už Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraiškos padavimo datą.

47 Pagal suformuotą jurisprudenciją galimybę supainioti sudaro tikimybė, kad visuomenė gali manyti, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos yra pagamintos arba suteiktos tos pačios įmonės arba ekonomiškai susijusių įmonių. Remiantis ta pačia jurisprudencija, galimybė supainioti turi būti visapusiškai įvertinama atsižvelgiant į tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia nagrinėjamus žymenis ir prekes ar paslaugas, ir į visas konkrečiam atvejui būdingas aplinkybes, ypač į žymenų ir jais žymimų prekių ar paslaugų panašumo tarpusavio priklausomybę (žr. 2003 m. liepos 9 d. Sprendimo *Laboratorios RTB / VRDT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, EU:T:2003:199, 30–33 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

48 Taikant Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktą, galimybė supainioti reiškia, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs arba panašūs ir kad prekės ar paslaugos, kurioms jie skirti, yra tapačios arba panašios. Šios sąlygos yra kumuliacinės (žr. 2009 m. sausio 22 d. Sprendimo *Commercy / VRDT – easyGroup IP Licensing (easyHotel)*, T-316/07, EU:T:2009:14, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

49 Tai, kaip vidutinis nagrinėjamos prekių arba paslaugų kategorijos vartotojas suvokia prekių ženklus, turi lemiamą reikšmę visapusiškai vertinant galimybę supainioti (žr. 2007 m. birželio 12 d. Sprendimo *VRDT / Shaker*, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

50 Šioje byloje ieškovė neginčija Apeliacinės tarybos išvados, kad atitinkamą visuomenę kaip galutiniai vartotojai sudaro medicinos specialistai ir pacientai ir kad jos pastabumo lygis yra didelis (ginčijamo sprendimo 19–21 punktai). Atsižvelgiant į nagrinėjamų prekių pobūdį, toks argumentas turi būti patvirtintas (šiuo klausimu žr. 2009 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Trubion Pharmaceuticals / VRDT – Merck (TRUBION)*, T-412/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:507, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

51 Ieškovė taip pat neginčija to, kaip Apeliacinė taryba, vertindama galimybę supainioti šioje byloje, apibrėžė atitinkamą teritoriją (ginčijamo sprendimo 20–24 punktai), t. y. Sąjungos teritoriją, tačiau primintina, jog pakanka, kad santykinis atsisakymo registruoti pagrindas egzistuotų Sąjungos dalyje (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *VENADO su rėmu ir kt.*, T-81/03, T-82/03 ir T-103/03, EU:T:2006:397, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

52 Tačiau ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos atliktą prekių, žymimų prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, panašumo vertinimą.

53 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ginčijamo sprendimo dalyje, skirtoje prekių palyginimui (ginčijamo sprendimo 25–38 punktai), Apeliacinė taryba nusprendė, jog prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimos 5 klasės prekės yra bent jau šiek tiek panašios (ginčijamo sprendimo 31, 36 ir 38 punktai). Taip nuspręsdama ji rėmėsi aplinkybėmis, kad nagrinėjamų prekių paskirtis sutampa, kad minėtos prekės dažnai buvo perkamos vaistinėje, ir tuo, jog jos yra galimai vienos kitas papildančios. Konkrečiai kalbant, nagrinėjamomis prekėmis siekiama panašaus tikslo – pagerinti kūno formą ar išvaizdą arba bet kuriuo atveju išsaugoti sveiką kūną (ginčijamo sprendimo 32–34 punktai). Be to, Apeliacinė taryba pabrėžė, kad prekių vartojimo būdų ar terapinių indikacijų skirtumų nepakanka, kad būtų paneigtas minėtų prekių panašumas (ginčijamo sprendimo 35 punktas).

54 Taip pat primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, siekiant įvertinti nagrinėjamų prekių ar paslaugų panašumą, reikia atsižvelgti į visus svarbius ryšį tarp šių prekių ar paslaugų apibūdinančius veiksnius. Šie veiksniai pirmiausia yra prekių ar paslaugų pobūdis, paskirtis, naudojimas, taip pat tai, ar jos tarpusavyje konkuruoja, ar vienos kitas papildo. Taip pat galima atsižvelgti į kitus veiksnius, kaip antai atitinkamų prekių platinimo būdus (žr. 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *El Corte Inglés / VRDT – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños)*, T-443/05, EU:T:2007:219, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

55 Šiuo atveju Apeliacinė taryba iš esmės nustatė tris prekių, kurioms skirti prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, panašumo veiksnius: pirma, jų bendrą paskirtį – pagerinti kūno formą ar išvaizdą arba bet kuriuo atveju išsaugoti sveiką kūną, antra, jų papildomumą ir, trečia, tai, kad jos dažnai įsigyjamos vaistinėje.

56 Ieškovė neginčija trečiojo panašumo veiksnio dėl platinimo kanalų. Tačiau ji kritikuoja du kitus nustatytus panašumo veiksnius tiek dėl jiems būdingo vertinimo, tiek dėl to, ar jais remiantis (kartu su platinimo kanalų veiksniu) gali būti nustatytas nagrinėjamų prekių panašumas, ypač atsižvelgiant į šių prekių pobūdžio, terapinių indikacijų ir vartojimo būdo skirtumus.

57 Taigi, pirma, ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą suteikus pernelyg didelę reikšmę nagrinėjamų prekių paskirčiai, kuri, be kita ko, buvo klaidingai per daug abstrakčiai išnagrinėta.

58 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad ieškovė neginčija pačios aplinkybės, jog prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimais maisto, mitybos, dietiniais ir vitamininiais papildais bei ankstesniu prekių ženklu žymimais kremais medicinos reikmėms siekiama to paties tikslo – pagerinti kūno formą ar išvaizdą arba bet kuriuo atveju išsaugoti sveiką kūną (ginčijamo sprendimo 32 punktas).

59 Reikia konstatuoti, kad jau buvo nuspręsta, kad žmogaus sveikatos sutrikimų gydymas (ne taip tiksliai apibrėžtas kaip šio sprendimo 58 punkte nurodyta paskirtis) buvo laikomas bendru tikslu ar paskirtimi, į kurią galima atsižvelgti vertinant 5 klasei priklausančių prekių panašumą (šiuo klausimu žr. 2006 m. spalio 17 d. Sprendimo *Armour Pharmaceutical / VRDT – Teva Pharmaceutical Industries (GALZIN)*, T-483/04, EU:T:2006:323, 70 punktą ir 2014 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim Pharma / VRDT – Nepentes Pharma (Momarid)*, T-75/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:1017, 58 ir 59 punktus).

60 Galima pridurti, kad net darant prielaidą, jog šioje byloje taikytina jurisprudencija (kurią, beje, priminė Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 28 punkte), susijusi su vaistų specifika ir tuo, kad labai svarbu atsižvelgti į jų konkrečią paskirtį, išreikštą jų terapine indikacija, nors ieškovė tvirtina, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prekės nėra farmacijos produktai, remiantis šia jurisprudencija negali būti paneigta išvada, kad nagrinėjamos prekės bent jau šiek tiek panašios, jeigu nustatyti ir kiti panašumo veiksniai.

61 Iš šios jurisprudencijos matyti, kad, siekiant tinkamai įvertinti tokių prekių kaip vaistai, kurie priklauso labai plačiai kategorijai, apimančiai prekes, kurios gali būti skirtingos, panašumą, reikia atsižvelgti į konkretų gydomojo preparato tikslą ir paskirtį, kurie nurodomi jo terapinėje indikacijoje (šiuo klausimu žr. 2010 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Novartis / VRDT – Sanochemia Pharmazeutika (TOLPOSAN)*, T-331/09, EU:T:2010:520, 35–37 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

62 Vis dėlto nepakanka skirtumų, susijusių su terapine indikacija arba konkrečia prekių paskirtimi, kad būtų užkirstas kelias jų panašumui konstatuoti, todėl galima pagrįstai daryti išvadą, kad prekės bent šiek tiek panašios, jeigu nustatyti ir kiti panašumo veiksniai (šiuo klausimu žr. 2006 m. spalio 17 d. Sprendimo *GALZIN*, T-483/04, EU:T:2006:323, 70 ir 71 punktus; 2009 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Bayer Healthcare / VRDT – Uriach-Aquilea OTC (CITRACAL)*, T-277/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:433, 44 ir 45 punktus ir 2014 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Momarid*, T-75/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:1017, 66 punktą).

63 Juo labiau šiuo atveju Apeliacinė taryba, nepadarydama klaidos, nusprendė, jog sutampa kelios prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimų prekių specifinės paskirtys.

64 Iš tikrųjų Apeliacinė taryba visų pirma teisingai nurodė, o ieškovė tam neprieštaravo, kad dažnai papildai, kurių sudėtyje yra beta karotino, kaip ir apsauginiai kremai nuo saulės, kurie vartojami tuo pačiu tikslu, yra vartojami prieš saulei veikiant odą, kad oda būtų paruošta ir apsaugota nuo ultravioletinių spindulių sukeliamo senėjimo ir kad taip būtų skatinamas sveikas įdegis (ginčijamo sprendimo 32 punktas). Taigi ji iš esmės konstatavo, kad sutampa prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimų prekių specifinė paskirtis, t. y. apsaugoti ir gražinti odą, kai ji yra veikiama saulės.

65 Toliau Apeliacinė taryba nurodė, o ieškovė to tinkamai neginčijo, kad vartotojai perka tam tikrus ankstesniu prekių ženklu žymimus kremus ir tam tikrus vitamininius papildus, kuriems skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, kad pašalintų ar sumažintų celiulitą (ginčijamo sprendimo 32 punktas), todėl šių prekių specifinė paskirtis sutampa.

66 Iš tikrųjų ieškovė tik nurodo, kad neteisinga ir neįrodyta, jog vitamininiai papildai, kuriems skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, galėtų padėti sumažinti arba pašalinti vandens kaupimąsi ir kad vandens kaupimasis yra viena iš pagrindinių celiulito priežasčių. Tačiau, kaip matyti iš paties ginčijamo sprendimo, Apeliacinė taryba nustatė, kad šis tikslas, kurio siekiama perkant vitamininius papildus, yra gerai žinomas faktas, kurio nereikia įrodyti (šiuo klausimu žr. 2017 m. vasario 16 d. Sprendimo *Antrax It / EUIPO – Vasco Group (Radiatorių termosifonai)*, T-828/14 ir T-829/14, EU:T:2017:87, 90 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), o ieškovė norėdama tai ginčyti turi įrodyti, kad Apeliacinė taryba neteisingai kvalifikavo šią aplinkybę kaip gerai žinomą faktą (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *A. Loacker / VRDT – Editrice Quadratum (QUADRATUM)*, T-42/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:658, 73 punktą ir 2014 m. sausio 23 d. Sprendimo *Sunrider / VRDT – Nannerl (SUN FRESH)*, T-221/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:25, 77 punktą).

67 Vis dėlto šioje byloje ieškovė ginčija ne patį kovos su celiulitu tikslą, kurio siekiama tam tikrais vitamininiais papildais, bet mokslinį šių papildų poveikio vandens kaupimuisi ir celiulitui pagrįstumą, be to, ji nepagrindė šio prieštaravimo. Taip pat galima pažymėti, kad interneto svetainėse, kurios specializuojasi sveikatos ir gerovės srityje, parduodamomis prekėmis, kurias įstojusi į bylą šalis pateikė kaip atsiliepimo į ieškinį priedus, rekomenduojama vartoti tam tikrus vitaminus celiulitui sumažinti, ir taip patvirtinama, kad vitamininiais papildais gali būti siekiama šio tikslo. Priešingai, nei nurodė ieškovė per teismo posėdį, šios prekės negali būti pripažintos nepriimtinomis, nes jos buvo pateiktos nagrinėjant ginčą šioje instancijoje, kad būtų įrodytas gerai žinomo fakto, kuriuo rėmėsi EUIPO, tikslumas (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *LG Electronics / VRDT*, C-88/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:727, 29 punktą).

68 Galiausiai Apeliacinė taryba teisingai nurodė, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimomis prekėmis, visų pirma vitamininiais papildais, siekiama atkurti arba išlaikyti sveiką išvaizdą ir suteikti įdegiui blizgesio (ginčijamo sprendimo 32 punktas) ir kad ankstesniu prekių ženklu žymimais kremais siekiama sumažinti odos dirginimą taip pat raudonumus bei spuogus, kurie kenkia vartotojo išvaizdai (ginčijamo sprendimo 34 punktas), taigi nagrinėjamomis prekėmis siekiama to paties tikslo – rūpintis oda ir jos grožiu. Taigi, priešingai, nei teigia ieškovė, išvada dėl minėto tikslo buvo padaryta remiantis ne vien teiginiu, susijusiu su ankstesniu prekių ženklu žymimais kremais, bet ir išvadomis dėl abiejų prekių, kurioms skirti prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, rūšių. Be to, priešingai, nei tvirtina ieškovė, kadangi šiuo atveju Apeliacinė taryba, be šio sprendimo 58 punkte nurodytos bendros paskirties, nurodė, kad nagrinėjamu atveju egzistuoja ir kelios specifinės paskirtys, kiekviena nagrinėjama konkreti paskirtis neturi apibūdinti visų prekių, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, kad būtų nustatytas bent jau menkas šių prekių ir prekių, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas, panašumas. Taigi nesvarbu, kad prekių ženklo paraiškoje nurodytais „maistinėmis medžiagomis praturtintais gėrimais dietinėms reikmėms“ nesiekiama sumažinti odos dirginimo.

69 Antra, ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, kad ši nusprendė, jog nagrinėjamos prekės vienos kitas papildo, nors vienos nėra nei būtinos, nei svarbios kitų naudojimui, ir suteikė pernelyg didelę reikšmę šio papildomumo vertinimui, atlikdama visapusišką galimybės supainioti analizę (ginčijamo sprendimo 33 ir 91 punktai).

70 Iš jurisprudencijos matyti, kad vienos kitas papildančios prekės yra tokios, tarp kurių egzistuoja glaudus ryšys, nes viena yra būtina ar svarbi kitos naudojimui tiek, kad vartotojai gali manyti, jog atsakomybė už abiejų prekių pagaminimą tenka tai pačiai įmonei (2005 m. kovo 1 d. Sprendimo *Sergio Rossi / VRDT – Sissi Rossi (SISSI ROSSI)*, T-169/03, EU:T:2005:72, 60 punktas ir 2009 m. sausio 22 d. Sprendimo *easyHotel*, T-316/07, EU:T:2009:14, 57 punktas).

71 Taikant šio sprendimo 70 punkte minėtoje jurisprudencijoje pateiktą papildomumo veiksnio apibrėžtį, be abejo, reikia manyti, kad maisto, mitybos ir vitamininiai papildai, kuriems skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, ir ankstesniu prekių ženklu žymimi kremai nėra papildantys vieni kitus dėl to, kad vieni nėra būtini ar svarbūs kitų naudojimui.

72 Vis dėlto iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad net nepasiekus tokio papildomumo laipsnio, vertinant prekių panašumą, gali būti atsižvelgiama į tai, kad minėtos prekės gali būti naudojamos kartu, patikslinant, kad galimybė jas naudoti kartu nereiškia, kad prekės papildo vienos kitas, tačiau paprastai laikoma, kad tokia galimybė parodo prekių panašumą, kiek tai susiję su nagrinėjama atitinkama visuomene, arba ja papildomas panašumo veiksnys, susijęs su prekių paskirtimi (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Boston Scientific / VRDT – Terumo (CAPIO)*, T-325/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:338, 83–85 punktus ir 2009 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *TRUBION*, T-412/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:507, 32 punktą).

73 Be to, būtent savo argumentuose, susijusiuose su nagrinėjamų prekių paskirtimi, Apeliacinė taryba paminėjo tam tikrų prašomu įregistruoti prekių ženklu pažymėtų vitamininių papildų ir ankstesniu prekių ženklu žymimų apsauginių kremų nuo saulės papildomumą (ginčijamo sprendimo 32 punktas) ir kartu su išvada dėl atitinkamų prekių pardavimo vaistinėse apskritai nurodė, kad prekės, kurioms skirti prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, gali vienos kitas papildyti (ginčijamo sprendimo 33 punktas).

74 Iš to matyti, kad ginčijamo sprendimo 91 punkte esančią nuorodą į „prekių papildomumą“ reikia suprasti taip pat bendrai, t. y. kaip susijusią su kitais panašumo veiksniais ar net kaip nuorodą į šiuos kitus veiksnius, o ne siaurai, kaip priminta šio sprendimo 70 punkte. Iš tikrųjų ši nuoroda yra tik išankstinių vertinimų, susijusių su prekių panašumu, pakartojimas galutinėje galimybės supainioti analizės dalyje. Taigi, nors tenka apgailestauti, kad Apeliacinė taryba šiuo klausimu nevartojo tikslesnių terminų, jos negalima kaltinti tuo, kad ji suteikė pernelyg didelę reikšmę papildomumo kriterijui siaurąja prasme ir dėl klaidingo šio kriterijaus vertinimo suklydo visapusiškai vertindama galimybę supainioti.

75 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Apeliacinė taryba tinkamai nustatė nagrinėjamų prekių panašumo veiksnius: šių prekių bendrą paskirtį ir keletą specifinių paskirčių, jų bendrą naudojimą ir tuos pačius jų platinimo kanalus, pastarasis veiksnys atitinka jurisprudenciją (šiuo klausimu žr. 2015 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Bionecs / VRDT – Fidia farmaceutici (BIONECS)*, T-262/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:888, 31 punktą) ir jo neginčijo ieškovė (žr. šio sprendimo 56 punktą).

76 Trečia, ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą tuo, kad remdamasi šiais veiksniais ji padarė išvadą, jog prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės yra panašios, nes suteikė pernelyg didelę reikšmę nagrinėjamų prekių tikslui ir nepakankamai atsižvelgė į šių prekių pobūdžio ir vartojimo būdo skirtumus (ginčijamo sprendimo 32 ir 35 punktai).

77 Šiuo klausimu visų pirma reikia pabrėžti, jog Apeliacinė taryba, remdamasi visais šiais panašumo veiksniais, padarė išvadą, kad nagrinėjamos prekės yra bent šiek tiek panašios, o ne kad jų panašumas yra didelis ar vidutinis.

78 Taip pat reikia pažymėti, kad iš jurisprudencijos, suformuotos esant panašioms aplinkybėms (bendra prekių paskirtis, galimybė jas kartu naudoti ir bendri platinimo kanalai), kokios nagrinėjamos šioje byloje, matyti, kad pakanka tokių panašumo veiksnių, kad būtų nustatytas nagrinėjamų prekių panašumas (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *CAPIO*, T-325/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:338, 87 punktą; 2009 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *TRUBION*, T-412/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:507, 32 punktą ir 2016 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *LLR-G 5 / EUIPO – Glycan Finance (SILICIUM ORGANIQUE G5 LLR-G5)*, T-539/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:571, 32 punktą). Be to, buvo nuspręsta, kad aplinkybė, jog nagrinėjamos prekės vartojamos skirtingai, nepaneigia tokio panašumo (šiuo klausimu žr. 2005 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Biofarma / VRDT – Bausch & Lomb Pharmaceuticals (ALREX)*, T-154/03, EU:T:2005:401, 50 punktą). Konkrečiai kalbant, byloje, kurioje buvo nagrinėjamos prekės, panašios į prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimas prekes, t. y. maisto papildai ir „gydomieji tepalai“, kurie gali būti prilyginti kremams medicinos reikmėms, Bendrasis Teismas nusprendė, kad, nepaisant skirtingo vartojimo būdo, šios prekės yra panašios, nes tepalai tepami ant sužalotų vietų ir žaizdų, o maisto papildai turi būti nuryti (šiuo

klausimu žr. 2009 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *CITRACAL*, T-277/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:433, 43–45 punktus). Priešingai, nei per teismo posėdį teigė ieškovė, tai, kad nurodytas sprendimas buvo priimtas prieš priimant 2012 m. birželio 19 d. Sprendimą *Chartered Institute of Patent Attorneys* (C-307/10, EU:C:2012:361) ir vėlesnę jurisprudenciją, nepaneigia šio sprendimo svarbos šios bylos vertinimui. Iš tiesų minėtame sprendime Teisingumo Teismas įtvirtino reikalavimą pakankamai aiškiai ir tiksliai identifikuoti prekes ar paslaugas, kurioms prašoma apsaugos, tačiau nepriėmė sprendimo dėl šių prekių ar paslaugų panašumo vertinimo kriterijų.

79 Galiausiai reikia pridurti, kad tariamas prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimų prekių pobūdžio skirtumas, susijęs su tuo, kad ankstesniu prekių ženklu žymimos prekės, atsižvelgiant į junginį „medicinos reikmėms“, pateikiamos kaip farmacinės, o prekės, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, nėra farmacijos produktai, negali paneigti minėtų vertinimų, susijusių su nurodytų prekių panašumu. Iš tiesų iš 2008 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *CAPIO* (T-325/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:338), 2009 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *TRUBION* (T-412/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:507) ir 2016 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *SILICIUM ORGANIQUE G5 LLR-G5* (T-539/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:571), primintų šio sprendimo 78 punkte, matyti, kad nagrinėjamos prekės buvo laikomos panašiomis, nepaisant jų skirtingo pobūdžio. Be to, nors 2009 m. lapkričio 11 d. Sprendime *CITRACAL* (T-277/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:433) konstatuotas panašumas iš tikrųjų buvo susijęs su tos pačios rūšies prekėmis, t. y. farmacijos produktais, toks panašumas nebuvo kvalifikuotas kaip „bent jau silpnas“, o toks kvalifikavimas šioje byloje gali būti pateisinamas būtent nagrinėjamų prekių pobūdžio skirtumais, t. y. tuo, ar jos yra farmacijos produktai, ar ne.

80 Iš to matyti, kad net jei Apeliacinė taryba klaidingai kvalifikavo prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimas prekes kaip farmacijos produktus ir be reikalo pabrėžė ankstesniu prekių ženklu žymimų prekių „vis labiau farmacinį“ pobūdį, tokios klaidos negali paneigti Apeliacinės tarybos išvados, kad šios prekės bent jau šiek tiek panašios. Taip yra juo labiau dėl to, kad, kaip pabrėžė įstojusi į bylą šalis, yra žinoma, kad kai kurie komponentai, susiję su prekių pobūdžiu, ir ypač tam tikros veikliosios medžiagos, esančios maisto, mitybos ir vitamininiuose papilduose ir kremuose, yra tapatūs.

81 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Apeliacinė taryba galėjo pagrįstai manyti, jog prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės yra bent šiek tiek panašios.

82 Vadinasi, Apeliacinė taryba taip pat teisingai nusprendė, kad egzistuoja galimybė supainioti.

83 Iš tiesų iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad visapusiškas supainiojimo galimybės vertinimas reiškia, jog tarp veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama, būtent tarp prekių ženklų ir prekių bei paslaugų, kurioms jie yra skirti, panašumo, egzistuoja tam tikra tarpusavio priklausomybė. Mažą prekių ar paslaugų, kurias žymi ženklai, panašumo laipsnį gali kompensuoti didelis prekių ženklų panašumo laipsnis, ir atvirkščiai (1998 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Canon*, C-39/97, EU:C:1998:442, 17 punktas ir 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *VENADO su rėmu ir kt.* T-81/03, T-82/03 ir T-103/03, EU:T:2006:397, 74 punktas).

84 Nagrinėjamu atveju Apeliacinė taryba teisingai priminė, kad net visuomenė, kurios pastabumo lygis yra didelis, tik retai turi galimybę tiesiogiai palyginti įvairius prekių ženklus ir turi pasitikėti netobulai prisimenamu jų vaizdu (ginčijamo sprendimo 82 punktas). Ji taip pat pažymėjo, o ieškovė tam neprieštaravo, kad pacientų, kurie šiuo atveju priklauso atitinkamai visuomenei, žinios nėra sektoriaus specialistų žinios (ginčijamo sprendimo 83 punktas). Be to, Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamojo žodinio elemento ir vienintelio ankstesnį prekių ženklą sudarančio žodinio elemento „aurea“ sutapimą, teisingai nusprendė, kad egzistuoja bent jau vidutinis vizualus panašumas (ginčijamo sprendimo 63 punktas), bent jau vidutinis ar net didelis fonetinis panašumas (ginčijamo sprendimo 68 punktas) ir bent nedidelis konceptualus panašumas, kiek tai susiję su lotyniškai kalbančiais vartotojais, kurie supras, kad „aurea“ reiškia „auksą“ arba „auksinį“ (ginčijamo sprendimo 73 punktas), ieškovė neginčijo šių vertinimų. Be to, Apeliacinė taryba teisingai pabrėžė, kad atitinkama visuomenė susiduria su prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, „tiek vizualiai, tiek fonetiškai“,

ir padarė išvadą, kad visapusiškai vertinant galimybę supainioti didesnė svarba turi būti teikiamas vizualiems ir fonetiniams panašumams (ginčijamo sprendimo 87–89 punktai). Galiausiai ji nurodė, o tai nebuvo ginčyta, kad ankstesniam prekių ženklui būdingas įprastas skiriamasis požymis (ginčijamo sprendimo 78 punktas).

85 Taigi ginčijamo sprendimo 91 ir 92 punktuose Apeliacinė taryba, taikydama šio sprendimo 83 punkte nurodytą jurisprudenciją, galėjo pagrįstai nuspręsti, kad prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimų prekių bent jau nedidelis panašumo laipsnis atsveriamas bent jau vidutiniu vizualiu ir bent jau vidutiniu fonetiniu žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumu, tuo remdamasi ji padarė išvadą, kad visiškai tikėtina, jog vartotojai tarpusavyje susies šiuos žymenis, manydami, kad šie žymenys yra tos pačios įmonės antriniai prekių ženklai ir kad dėl šios priežasties egzistuoja galimybė supainioti (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *Market Watch / VRDT – Ares Trading (Seroslim)*, T-201/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2010:408, 49 punktą).

86 Be to, matyti, kad net jei Apeliacinė taryba tinkamai neištaisė ginčijamo sprendimo, argumentas, kuriuo kritikuojamas ginčijamo sprendimo 80 punktas, panaikintas sprendimu dėl klaidų ištaisymo, galėjo būti atmestas.

87 Reikia priminti, kad šiuo argumentu ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai, kad ji ginčijamo sprendimo 80 punkte klaidingai nurodė, jog nagrinėjamos prekės yra tapačios, nors keliuose ankstesniuose punktuose (ginčijamo sprendimo 6, 31, 36 ir 38 punktai) paprasčiausiai konstatavo, kad minėtos prekės bent šiek tiek panašios. Tokia esminė klaida, ieškovės nuomone, visiškai paneigia galimybės supainioti analizę, nes prekių tapatumo konstatavimas reiškia, jog tam, kad būtų išvengta galimybės supainioti, žymenys turėtų labai skirtis.

88 Net jei Apeliacinė taryba padarė klaidingą išvadą, kad nagrinėjamos prekės yra tapačios, nors iš šių prekių palyginimo matyti tik nedidelis jų panašumas, tokia klaidinga išvada nekeičia galimybės supainioti analizės. Iš tiesų iš to, kas išdėstyta, matyti ne tik tai, kad Apeliacinė taryba teisingai nustatė, kad nagrinėjamos prekės yra bent šiek tiek panašios (žr. šio sprendimo 81 punktą), bet ir tai, kad tokia išvada dėl prekių panašumo taip pat leido Apeliacinei tarybai pagrįstai padaryti išvadą, kad egzistuoja galimybė supainioti (žr. šio sprendimo 85 punktą).

89 Taigi šis argumentas, pateiktas grindžiant ieškinio pagrindą, susijusį su Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, bet kuriuo atveju turi būti atmestas, kaip ir pats vienintelis ieškovės nurodytas pagrindas.

90 Vadinasi, ieškinį byloje T-724/18 taip pat reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

91 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Vis dėlto pagal to paties reglamento 135 straipsnio 1 dalį, kai to reikalauja teisingumas, Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad pralaimėjusi šalis, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia tik dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų arba kad iš pralaimėjusios šalies jos visai neturi būti priteistos.

92 Nagrinėjamu atveju ieškovė pralaimėjo bylą, o EUIPO, kaip ir įstojusi į bylą šalis, reikalavo priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas.

93 Vis dėlto ieškovė nebūtų turėjusi nei pateikti argumento dėl ginčijamo sprendimo 80 punkto ir kai kurių motyvų kitiems argumentams pagrįsti, nei pareikšti ieškinio dėl sprendimo dėl klaidų ištaisymo, jei Apeliacinė taryba būtų aiškiau ir išsamiau išdėsčiusi ginčijamo sprendimo motyvus. Šiomis aplinkybėmis reikia nurodyti ieškovei ir EUIPO padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

94 Be to, pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį reikia nurodyti įstojusiai į bylą šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Sujungti bylas T-724/18 ir T-184/19, kad būtų priimtas sprendimas.

2. Atmesti ieškinius.

3. *Aurea Biolabs Pte Ltd*, Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) ir *Avizel SA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Gervasoni Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Paskelbtas 2020 m. gegužės 28 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.